

Sutherlandia.

Cathnes.

ledonium eam alluit, ab Oriente Cathanesiam contingit. Sutherlandia his omnibus ita interjecta est, ut omnibus sit finitima, atque ab aliqua regione cæli eas contingat. Nam ab Occidente Stranaverniam, à Meridie & Oriente Rossiam, à Septentrione Cathanesiam habet objectam. Cultores magis ex natura regionis pascuo, quam arvo dediti. Nihil in ea quod sciam singulare, nisi quod montes candidi marmoris habet, rarum in regionibus frigidis miraculum, & prope in nullos usus comparatum, quod nondum ejus affectatrix luxuria eò immigravit. Cathanesia ultima ad Septentrionem Scotiæ Regio est, qua in plaga ei Navernia occurrit: hæque duæ Regionem Scotiæ latitudinem in frontem angustam contrahunt. In ea fronte tria attolluntur promontoria. Altissimum in Navernia, quod Ptolomæo est Orcas, five Tarvedum: reliqua duo nequaquam æque sublimia in Cathanesia sunt, Vervedrum, nunc Hoia, & Betubium, falso Hæctori Boëtio Dume appellatum, nunc Dunis Bei vulgo dicitur, alii Duncans Bei vocant. Ex hoc nomine aliquot literis exemptis vox Dunis Bei facta videtur. Ad radicem collis sinus est permodicus, quo portu naviculæ ab insulis Orcadibus appulsæ utuntur. Sinus autem maris vulgò Bei vocatur. Hic igitur sinus cum Duncani vel Donachi sinus à vicinis appella-

retur, ex his vocabulis utcumque conjunctis sermo popularis Dunis Bei effinxit. In hoc tractu Ptolomæus collocat Cornavios, cujus nominis adhuc vestigia quædam restant. Arcem enim Comitum Cathanesiæ vulgo Gernico vocant. Nam qui Ptolomæo & exteris Cornavii sunt, Britannis Kernici fuisse videntur. Nam cum non in hoc tractu modo, sed in diversissima insulæ parte, nempe in Cornovallia Cornavios ponat eosdem, qui vetustum sermonem Britannicum retinent, adhuc Kernicos vocant. Ac fortasse non absurde judicabit, si quis Cornovallos pro Kernicovallis, id est, Kernicis Gallis dictos existimaverit. Videntur & in media insula obscura quidem illa, sed hujus tamen nominis vestigia remansisse. Valli enim Severi initium scribit Beda non procul abesse à cœnobio Kebercurnig, & monasterii quidem illic nullum indicium in illis locis est relictum. Manet autem non procul illinc semidiruta Duglassiorum arx, Abrecornum nomine. Horum autem vocabulorum utrumque, an alterum sit à Kernico corruptum, lectori dijudicandum relinquo.

Ad Insulas pervenimus, in quarum descriptionibus cum paulo longior sit Buchananus, quam hic locus requirat, & ampliores è Scotia vix sperem, melius me facturum aestimavi illas suis locis, id est penes tabulas tradere.

DE PROVINCIIIS ET REGIONIBVS GERMANIÆ, SCOTORUM OPERA AD FIDEM CHRISTIANAM CONVERSIS.

Tractatum hunc misit ad me sex abhinc annis ex Germania Vir mihi penitus incognitus, quem, si ita tibi visum fuerit, inferere potes in calce operis, sed hoc judicio tuo relinquo. Ioan: Scotus Scoto-Tarvatus in epistola quadam ad Io. Blacu.

Bavaria à
Scotis con-
vertitur.

Lota Bavaria pro Apostolo suo & summo Patrono veneratur S. Rupertum filium Regis Scotorum, qui sexto seculo in Germaniam veniens, Theodonem Baviaræ Ducem cum omnibus fere Satrapis suis baptizavit Ratisbonæ: quò factò Ratisbonâ discedens, omnes circumquaque populos Christiana fide imbuit; tandemque urbem Salisburgum à fundamentis edificavit, & ejusdem civitatis primus Episcopus, concordibus omnium suffragiis, renuntiatur. Demum post multa alia à se præclare gesta ex hac mortali vita ad æternam migravit. Hæc & plura alia habent

Scotia.

in monumentis Salisburgensibus fusè descripta, quæ extant impressa apud Henricum Canisium, Tom. IV Antiquæ lectionis, & passim apud recentiores.

Eodem fere sæculo venerunt in Germaniam ex Scotia Columbanus & Gallus, multisque peragratis regionibus, in Sueviæ tandem confinibus subditerunt, ibique verbi prædicatione & miraculis in vinea Domini laborantes, plerosque incolas ad sanctissimam Christi fidem perduxerunt. Cæterum Columbanò in Italiam proficiscente, Gallus morbo & ægritudine correptus, coactus est in Helvetia hære, ubi postea recuperatâ valetudine monasterium edificavit, quod etiamnum ab ipsius nomine S. Galli Monasterium audit, apud quod visitur hodie civitas libera ejusdem nominis, quæ prioribus seculis Abbatibus S. Galli subdita

*Suevia &
Helvetia à
Scotis con-
vertuntur.*

I

fuit.